

ΕΒΔΟΜΑΣ

ΔΕΙΞΑΝΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΘΗΝΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗ 20 ΙΟΥΝΙΟΥ 1921

ΕΤΟΣ Α'. ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 13

ΓΡΑΦΕΙΑ—ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
2-ΣΗΝΩΚΟΣ-2

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ—ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΔΩΡΟΣ ΜΙΚΡΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΜΑΝΟΣ ΚΕΛΛΑΣ

ΟΙ ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ ΜΑΣ

Η. ΔΑΜΠΑΝΗΣ
ΓΑΒ. ΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΣ
Α. ΣΦΑΚΙΑΝΙΔΗΣ
ΠΗ. ΚΟΥΚΛΑΝΗΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΟΥΤΣΙΝΗΣ
ΑΛΕΚΟΣ ΔΡΑΚΟΣ
Α. ΦΑΝΟΥΡΗΣ
Φ. ΜΕΛΛΑΝΤΗΣ

ΣΤΟ ΠΑΝΣΙΟΝ

Στο σημερινό φύλλο

Άρχίζουν οι

ΕΡΩΤΙΚΕΣ ΝΥΧΤΕΣ

του Τάκη Χαιροπούλου

Πού θ' αρχίσουν έκαχη.

Παρακολουθήσατε

Από σήμερα την

ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΣΟΚΟΤΑΣ

του Μάνου Κέλλα

Όταν ή Φλώρα από άπλη παξομαδό είχε
γίνει μιὰ απ' τίς πρώτες ντάμ ντε κομπανί.
(Απ' την 'Ιστορία μιὰς σοκοτάς)

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΜΗΧΑΝΩΝ
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ 17685
ΗΜΕΡΟΜ. 16-8-85
ΑΡΙΘ. 38165

ΤΑ ΚΩΜΙΚΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΑ ΜΑΝΤΑΤΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΦΟΥ ΜΕ ΜΙΑ ΠΙΝΕΛΙΑ

Σὰ πεταχτά με δύο πινελιές
Συτταίω χήρες, γοηέ; και κοπελιές...
Περπατεί κυμαρμένη
Και μου έρχεται με πάσο.

Τι ποθήνα δις
Γ' Ελένη;
Ένα σκέτο...
Νά σὰς φτιάσω...
Σέρεις νά μ'ήν
[άγγη] ω
Δέν θά σὰς χάσω
μ'ερήσω...
Και πριν πάρο το
εγώλο...
[λα]: Βγάλε...
Ποιό; Τό Εγώλο.

Μά δέν εί αι φτωχάρια
Κι' ή κοπή άργαπορία
Σέρεις έχω και δουλειές...
— Μη φοβείται κι' έτοιμη είσαι
Μά δυό μό ο πινελιές...
Κι' έ βουτάω τό πινέλο φίλιαιτό μου και άρχίζω
Κοι μί μιά; την Ιστορίαν
Γόδοιο τό σαματάκι όλο μέλι
Σώμα τέλειο γλυτερό σά χέλι
Στήθη εύν περιστράκια
Μ' όλο και α σαμράκια
Μιά κοιλίτσα στρουμπουλούλα
Ότι τέλειο γαμπούλα,
Κι' άπό τόυς γλουτούς και πίνω...
Α... ουαί; Δώ φύλλο βάνω.
Με κινείται μ'όλάνοιχτο στόμα
Και μου λέει
τέλειο θάσαι με μιά πινελιά άκόμα...

ΑΡΑΤΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΚΑΙ ΤΑ... ΛΟΙΠΑ

Όι νινία νέν τά έχω,
τι μινία και τί παύω,
τις λιαύει και τις κάνα
τη καρδιά τους νί χτυπά.
Με γ' αντζώνοντ' άπ' τη μέση
νά τους βρω πάντα τό βίθος
νά χαι δέρω τό στήθος,
την κοιλία και τά λοιπά...
Είπε τρώπος ή γυναίκα
όταν ήχει τό γλυκό της
Και τον Σείταν άκόμα,
τον τρομάζει, τον ζουα.
Γ'όδνεται και τό κλειδί σου,
σου τρώμαζει για δικό της.
Τή μανάνη, τοίς χουμαδάς
τη χιχί και... τά λοιπά.
Τό κορμί της άναμένο
άπ' τη φλόγα της αγάπης,
και τά στήθια φουσκωμένα
δωδ Βουνάκια του Κασμα.
τά χελάκια διψωμένα
Μάν τή χελίη ποθεί ο' άδελφής
Τα γυμνάκια, τό χαράκι,
5 άραλός και τά... λοιπά...
Και νά θες δέ θά μπορέσεις
τη λουλούκα τά κρατήσεις
πού τεντώνει τό κορμί της
μ' ήδονη και χαράκι.
Σά τραβίει, σά χαλλώνει
κι' άν τολμήσεις νά φιλήσεις;
Σου ζητά νά τη δογκώσεις,
και νά τη... και τά λοιπά.
Εγώ, μίστιο, ντέν μιλάω,
ντέν ζητάω, ντέν φωνάζω
μόν εδούσθητι ή καρδιά μου
μέσ στο στήθος μου χτυπά
άν ή χήρα σου με πειράζει,
και με κάνει νά στενάχω,
Γαργαλάει τά πλάτη μου,
τη χουχού... και τά λοιπά.

Ο ΣΑΛΑΜΠΑΧΑΕΡΜ

ΕΚΚΙΝ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ ΜΕΤΑ ΤΗ ΠΡΩΤΗ ΝΥΧΤΑ

(Ο γάμος είχε τελειώσει. Οι προσκαλεσμένοι
έφυγαν, οι μουσικές είχαν πάψει, ο θόρυβος εί-
χε σβήσει και τό φώς είχαν χαμηλώσει αίσθη-
τως. Είς την τραπεζαρίαν οι γονείς των νεονύμ-
φων έπερίμεναν μ' άγωνία δια... τή πεσιτηρία
της Παρθενιάς 'Ηουχία απόλυτος.)

Έξαφνα μιά φωνή απότομος, άγωνιώδης.
'Από τό άνοιγμα του νυμφικού θαλάμου ο γαμ-
πρός με τή νυχτική του έπρόβαλε κρατώντας χέρι
και διαμαρτυρούμενος.

— Δέν είναι κατώτασις αυτή. Πού είναι ή
γυναίκα μου;!

— Αί...!

('Από την άλλην θύραν με τον νυμφικόν
πέπλον, σάν τρομαγμέ ο ελαφίαι έτρόβαλεν ή
νύφη.)

— Έδώ καλέ μπαμ... στο δωμάτιό μου.
— Στο δωμάτιό σου; Μόνη; Μπα από άπό-
ψε δέν συγχωρείται αύτα θά κοιμάσαι με τον
άντρα σου.

— Με ένα νέο; Ντραπής;!

— Κική!

— Μά σέ: δέ μου είπαι πώς δέν επιτρέ-
πεται ένα κορίτσι καθώς πρέπει νά κοιμάται με
έναν άνδρα;

— Ναι, μά τώρα πρόκειται για νόμιμο άν-
τρα σου είναι καθήκον. Κατάλαβες;

Και σιγά της έπιθόρσε στ' αυτή. Θά περάσης
άρατα. Θά σου δώσω νά δοκιμάσης ένα φρόντο,
κάτι σάν μπαλάνη. Εότι γλυκό πολύ. Μόνον νά
κάνης ότι σου καί. Έλα.

Υπάκουσε κορίτσι ή Κική, έπήκουσε και οι
τραγμοί της κλέτης έπιστολοκήσαν δι' άλλης νο-
κτός ότι ύπήρχε πολόν παιθήνιος σύζυγος.

Τήν επομένην ή μπαμ έξυτησεν άργά. Στάς
11. Και πρώτη της διαούδα ήταν νά τρέξη στην
πόση της

— Αί λοιπόν την έρώτησε.
— Όρατα, πολύ άρατα.
— Σου άρεσι αί;!
— Πολύ πάρα πολύ, άλλα...
— Άλλά;
— Όταν τό πρωί πριν φτάει το έξανθήτησα...
— Αί τί έγινε;!
— 'Ημνηθη και...
— Και.
— Εγώ έκλαψα όταν...
— Όταν...
— 'Ηρθε ο Γάμνη. Ο καντουγγας μου
καμωμένος.

— Λοιπόν; Λοιπόν;
— Τού είπα...
— Και.
— Ό' με παρηγοήσας τόσο πρόθυμα, τόσο
καλά, τόσο γαλάντικα, πού σε βεβαίω, τον προ-
τιμώ χίλιες φορές άπ' τό χάχα τον άντρα μου.
— 'Η μπαμ ταμπλό...

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

Σ' ΕΝΑ ΓΕΡΟΚΟΛΑΣΜΕΝΟ

Έχας κορίτσια πάρα στί λαιμα σου
πολύ. Τι σούμεινε; Άντα μεγαλύνει.
Σου πήραν τά λαιτά σου, τή μπαλά σου
και τώρα πιά... καλή κηδεία.

Γάμνη; Στάσου

Σ' ΕΝΑ ΚΟΥΤΣΟ

Είπαι κουτόξω ή διατυχί και δέν μπορείς νά επήγες
νά σάν άκούσης για φαί στερη άρροπ ήθελ άγας.
Μανώλης, Κόδοπος

ΦΥΛΛΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ

της: «Εβδομάδος» εύρίσκονται στί γραφεία
μας κι' αποστέλλονται έλεύθερα ταχυδρο-
μικών τελών ο' όποιον μας στείλλη την
άξίαν των (30 λεπτά τό καθένα).

ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ ΤΟΥ ΧΑΣΙΚΑΝ ΝΤΕΡΤΙ

Έχον ε' αδέρφι Σόν και
Βάλε μανράκι παλιδέν έχω κάρη
Τενεκέ Πονάι μου τό κεφάλι.

Αυτή ή Μανρά, τή την χαρά,
μόναχα μέρα μία
'Αρρώστησε από χλώρωσι
κι' έπαθε αναίμια...
Πού πιά νά πη σέ σκερβέλλε
ξημέσαι νά ή όχι...
Χωρίς νά πάγ ήει κοιμά
πιάστηκα στην άποχη
Και μί τον τίμιο σταυρό,
φούσκωσε σά βαρέλλα
'Απ'νου από τον άραλό...
Μπορε θά μούσθη τοέλλα...
Νά έχω τ'ορα τραγμάτα
σά μαμους σά μαμήδες
χωρίς χοντρή στον πορτ μου
και δίχως κιά έλπίδες
Νά πάρω κίνα κάλληρο
Και καίτω και στο Φαλήρο
Νά πιάω τάν τή κουτήσω
Βάλε νά πιάω μιά τό χριστό

'Απ' τό σκελέτι δέ βαστά θά πιάω τ'αυτόκτονήσω.
Ρε τη γρονθοπούα πώς μπορεί νή τον χωνήση
[βλέπη]

Μπορεί γυνή χρή άστον σάν Παναγία νά καμή
Χωρίς πούσες νά μεριστή τοθ Γαβριήλ τον κήνο
Βρε για γαζό με πέρας για ήσθ' άπ' τό Πεκίνο;
Βάλε νά πιάω νά μεθυσθώ
Νά μή σφαλώ, μήν κρεμασθώ
Μην πάω και την ξεανώ!..
Βάλε νά πιάω, μη ξαφνικά, θυμώσω, και χυμήσω
Και σά χειροδύρας ξακουστός
πιάω και την ξεγνήσω
Μ' αυτή νε δώ τη δικοπή
που βόηθα Βαγγελίστρα
Τρώει σικώτια και πατάς...
Ρε, είδες τη γυρίστρα

Νά κάνη την άπαρσθη και νάναί τέτοια κόρη;
Μαρε Μανρά ξετολίωτη, άζώνανη σά σκρόφα
Μως έτσι με γιορταζεις; Και μ'έκωνες Βαπόρη...
Μαζώφου κι' άν πανταλούς, Με τίς Γιαννιού
[παύση]

Θά ξεγηθες όρσικα κι' άσχημα θά ξεμπελέςης
Κι' ή για νά ρίξης τό παιδί μοναχή σου θά τρέξης
Για διόλος σέ σηκώσι κι' ο' χάρος θά σέ πάση.
Πρόθυμος είμαι για καυά νά ρίξω τό ζουνάρι...
αχού τ'αδέρφι Γουργουρα
Φέρε νά γο ορσουρίσω
Νό και και νά μεστούρωθώ
Γιά τώρα τόχω νά ριχθώ
Με σά νά μαλλιασθώρηθώ
Τό τ'αγνι μου νά σβήσω...

ΔΙΦΟΡΟΥΜΕΝΑ ΜΕΡΑΚΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ

Στον κήπο τό βασίλειό
Περπατάγα μια μέρα
Ζητώντας καταπύριο

Μανρά άπ' τη
[παύση] τούτη
Σάν έφονος κά-
[παύση] ματαξέ.
Που πέθανε από
[παύση] [παύση]
Ο άντρός έσκέ
[παύση] [παύση]
Τά τσογαντα της
[παύση] [παύση]

Κορίτσι μου της
[παύση] [παύση]
Γ' άντρου κι και
[παύση] [παύση]
Μ' άνατάν και
[παύση] [παύση]
Μ' άνατάν σου
[παύση] [παύση]

Κι' άν καλή ξαναχίναρε
Πιό δυνατός, τή ίδια
Φαίλινα, γιατί σίγουρα
θα πάω τό...

Π. Ραμάν

